

ŠOLSKO GLASILO OŠ KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA ŠOŠTANJ

letnik 1, številka 1

*“Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.*”

*A če ne prideš ne prvič,
ne drugič do krova
in pravega kova
poskusi:
vnovič in zopet in znova.”*

(Tone Pavček)

Šolsko Glasilo

V šolski skupnosti OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj smo si v letošnjem šolskem letu 2015/2016 zadali novo nalogo in ustvarili prvo številko šolskega glasila Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj.

Ker želimo pokazati, da šola ni zgolj pouk in preizkusi znanja smo v tej številki zbrali številne zanimive prispevke s področja šolskega življenja in obilico literarnih in umetniških del, ki so nastala v tem šolskem letu.

Zahvala vsem učencem in učiteljem naše šole, ki so pomagali pri nastanku šolskega glasila.

Mentorica šolske skupnosti,

Ana Velički, prof.

Beseda ravnateljice

Pred nami je nov časopis dogajanj na naši šoli. Velika, svetla in lepa je ta naša šola. Pred šolo park, za šolo igrišče, ko pa stopiš vanjo, te nagovori avla, ki je ob odmorih polna otroškega vrveža, igrivosti, pa tudi bežnih simpatij, je prostor, kjer se izkazuje dosežki naših učencev, se družijo generacije na raznih prireditvah in odvijajo razstave. Smo že globoko v drugem polletju. Med zimskimi počitnicami smo si nabrali novih moči za naslednje mesece, ki bodo prav gotovo zanimivi, pestri in bodo tako od vas učencev zahtevali veliko energije, zbranosti in predvsem delavnosti. Tudi z izidom tega časopisa se kaže delavnost učencev in učiteljev.

Različnih dejavnosti in dogodkov bo do konca šolskega leta še kar nekaj. Pričenja pa se tudi obdobje intenzivnega pridobivanja in preverjanja znanja. Devetošolci se že spogledujejo z željenimi srednjimi šolami. Zato je zelo pomembno za vse učence naše šole ne samo za devetošolce, da kljub prebujajoči se pomladi, zberete vse moči in resno pristopite k učenju. To zagotavlja dosego pričakovanega uspeha ob koncu leta in vpis na zeleno srednjo šolo.

Dragi učenci; verjamem, da boste to zmogli in da imate pred sabo jasen cilj ter veliko energije, da boste zmogli uresničiti svoja pričakovanja. Na tej poti vas bomo spremljali vaši učitelji, seveda pa bo spodbuda staršev še kako pomembna pri dosegu vaših ciljev.

Vaša ravnateljica,

mag. Majda Zaveršnik Puc

ZGODILO SE JE...

V tej rubriki vam predstavljamo, kaj lepega smo v tem šolskem letu doživeli.

Smučarski tečaj na Golteh za petošolce

V torek, 12.1.2016, smo se z avtobusom odpeljali proti Žekovcu.

Tam smo se vkrcali v gondolo, ki nas je popeljala na Golte, kar mi je bilo zelo všeč. Prvič sem se peljala s trosedežnico, potem pa še z dvosedežnico. Smučali smo po Družinski progi, Blatniku in Poseki. V petek smo imeli smučarsko tekmovanje na smučarskem poligonu. Na tekmovanju sem zasedla 25. mesto.

V tem tednu sem se zelo zabavala. Žal mi je bilo, da je bilo v ponedeljek slabo vreme, ki nam je preprečilo prvi dan smučanja.

Tinkara Vačovnik, 5. a

Končno je napočil čas, da se bomo odpravili na Golte.

Nestrpno smo čakali, da pride po nas avtobus. Veselje pa se je spremenilo v razočaranje, saj je prvi dan smučanje odpadlo, ker je bilo slabo vreme.

Naslednji dan smo končno prispeli na smučišče, kjer so nas smučarski učitelji razdelili v skupine. Šel sem v najboljšo skupino, saj smučam že nekaj let.

Svoje smučanje sem nadgradil in se naučil novih veščin in spretnosti. Učiteljica Ana nas je učila na zabaven način. Da nismo bili preveč utrujeni, smo si med smučanjem lahko privoščili malico. Lepo je bilo tudi na sedežnici, kjer smo se smejali, pogovarjali in zabavali. Ob koncu tedna smo se

pomerili na tekmovanju in pokazali svoje znanje. Kljub temu, da sem domov hodil utrujen, mi bo smučarski tečaj ostal v lepem spominu.

Ambrož Sovič, 5. a

Po končanem smučanju na Golteh mi je ostalo mnogo lepih spominov, saj sem v smučanju zelo uživala. Le na sedežnici me je bilo vedno strah, da mi bo kaj padlo z višine.

Drugi dan smo smučali po Družinski progi. Veselo sem se spustila po strmini. Nenadoma me je zaneslo in sem padla. Na srečo se mi smučka ni odpela, zato sem se hitro pobrala in se odpeljala naprej.

Dnevi so bili zares lepi. Upam, da bom v življenju še veliko smučala.

Hvala vsem, ki ste nam omogočili to nepozabno izkušnjo na snegu.

Sara Koželjnik, 5. b

Ko je prišel prvi dan smučanja, sem se zelo veselila.

Prišli smo na smučišče in se razdelili v skupine. Bila sem v 3. skupini. Zelo je bilo zabavno, saj smo imeli dobrega učitelja. Prvi dan je bil najbolj naporen. Drugi dan je bilo že boljše. Vsak dan smo si med smučanjem privoščili dobro malico. Zadnji dan mi je bil najbolj všeč, saj smo imeli tekmovanje.

V petek smo zaključili z našim smučarskim tečajem.

Lea Hudej, 5. b

Ko sem v šoli slišal za smučarski tečaj, sem se zelo razveselil, saj bo to zame prva smučarska izkušnja. Z avtobusom smo se odpeljali na Golte. Ko sem vstopil v gondolo, me je bilo kare malo strah. Med glasnimi sošolci sem bil čisto tiho, opazoval sem lepo naravo, pa me je strah počasi minil.

Ko smo prispeli na Golte, so nas peljali v garderobo, kjer smo se pripravili za smučanje. Na začetku sem bil v začetni skupini. Vsak dan sem bil boljši, zato sem kmalu prišel v drugo skupino. V tej skupini sem šel prvič na sedežnico. Da sem se počutil bolj varno, je z mano sedel učitelj. Smučali smo po težkih progah. Nisem si mislil, da bom zmoget. Vesel sem, da sem se naučil smučati.

Jože Klavž, 5. d

Napočil je dan, ko naj bi odšli smučat. Vsi smo komaj čakali. Pouk se je zelo vlekel, končno je bila ura enajst. Po kosilu smo odšli po smučici in ostalo opremo. Vse skupaj smo zložili v prtljažnik. Na avtobusu smo se pogovarjali, kako bo na smučišču. Prispeli smo do gondole. Priznam, da me je prvi dan bilo na gondoli strah. Pri vsakem stebri sem imela občutek, da padamo. Končno smo prišli na vrh. Učitelji smučanja so nas odpeljali na sneg. Bila sem v začetni skupini, saj še nisem nikoli smučala. Najprej smo se ogreli. Na smučarskem poligonu sem se zelo zabavala.

Po smučanju smo se odpeljali pred šolo, kjer sta me že čakala ati in mami. Zvečer sem hitro zaspala.

Sara Kotnik, 5. d

Šola v naravi 6.r - Trije kralji

Ko smo prišli na Tri kralje, smo bili vsi navdušeni. Na začetku so nam razložili pravila. Potem pa smo odšli v sobe. Bile so lepo opremljene. Ko je napočil čas za smučanje, smo veselo odšli na sneg. Po smučanju smo imeli malo pouka, nato pa je bil čas za večerjo. Hrana je bila odlična. Sledilo je predavanje o prostoživečih živalih na Pohorju. Ponedeljkov dan je mineval povsem običajno. Zvečer pa smo imeli predavanje o turnem smučanju in gorskem reševanju. Torek je minil hitro, čeprav smo bili utrujeni. Zvečer pa je bil na vrsti film Ne joči, Peter. V sredo popoldan smo namesto smučanja odšli na pohod na Osankarico. In že je bil tu četrtek. To pa je bil naš najljubši dan, saj smo imeli zvečer disko zabavo. Petek pa je bil za nas najslabši dan, saj smo morali zapustiti Tri kralje.

Zapisali šestošolci

NOČ BRANJA

Brati pomeni početi podvige. (T. Pavček)

Ali ste že spali v spalnici, ki je v resnici učilnica? Tretješolci OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj vam povemo, da je to prava pustolovščina, saj smo 18. februarja preživeli noč branja v naših učilnicah.

Ob 19. uri smo se zbrali pred šolo, vsak s svojo »vstopnico«-najljubšo knjigo. Obvezna oprema za noč branja je bila seveda tudi pižama, nepogrešljiva zobna ščetka in seveda svetilka za branje pozno v noč.

Najprej smo si privoščili večerjo, nato pa smo dobili »kosmat« obisk. Obiskali so nas KOSMATI SMRČKI, to so terapevtski psi . Skupaj s svojimi vodniki so nam pokazali, kaj vse znajo in zmorejo.

Po srečanju s kosmatimi smrčki smo si z »zobno Ireno« umili zobke, smuknili v pižame in dogodivščina se je pričela. Podali smo se v svet pravljic, dogodivščin in pustolovščin, odkrivali smo neznane svetove in književne junake. Okoli 23. ure smo se zavlekli v svoje spalne vreče, prižgali ročne lučke in brali svoje najljubše pravljice, dokler nas ni poneslo v svet sanj.

Zjutraj smo si podelili diplome za uspešno preživetje noč branja in si za spomin izdelali knjižno kazalo.

Nepozabna noč nam bo še dolgo ostala v lepem spominu.

učenci 3. c

Zasluzeno drsanje 5. a

Ker smo bili zadnji teden zelo, zelo, zelo pridni nas je učiteljica Tjaša za nagrado peljala na drsanje. Tam smo se zelo zabavali in upam da bomo še kdaj šli.

Darja Ovčjak, 5. a

London 2016

We visited London on 13th February. We were there for four days and it was awesome. We caught a bus quite early on the 13th and drove to the airport in Venice. From there, we flew to London. We arrived pretty quickly. First we settled in and then we went out to go and see London. We saw a lot of really amazing things, including the Big Ben, Buckingham palace, St. Paul's cathedral and we also took a ride on the London eye. We visited the Oxford street, Madame Tussauds, Tate Modern gallery and a lot of really awesome places.

My favourite place we visited was probably Greenwich. I don't know why, I just really liked it and we had a lot of fun that day. We had the time to buy lunch and it was really good. I also visited an amazing book store and I bought some books.

I would say that the trip to London was a big success and I would definitely go back if I had the chance. It was absolutely amazing.

Lara Zager, 9. b

Gregorjevo

Učenci 4. a - izdelovanje ladjic

V torek, na dan žena, smo učenci četrtyh razredov obiskali muzej usnjarstva. Tam smo sodelovali pri razstavi na temo Gregorjevo. Doma smo s pomočjo staršev, babic, dedkov, sosedov iz naravnih materialov izdelali gregorčke. To so majhni splavi, ladjice, hišice....

V muzeju so nam predstavili delo obrtnikov in njihove običaje. Vajenci so na Gregorjevo imeli prost dan. Takrat so izdelovali gregorčke in jih spuščali po vodi. Velikokrat so uporabili samo hlod in svečo - vrgli so luč v vodo. To je pomenilo, da ne bodo več delali ob umetni svetlobi, saj se je dan daljšal.

Včasih je bil po gregorjanskem koledarju prvi pomladni dan 12. marca. Na ta dan so se ptički ženili. Po običaju so otroci hodili od hiše do hiše in iskali, če je ostalo kaj sladkega od ptičje ženitve. Gospodinje so jih pogostile s kvašenimi ptičkami in ostalimi dobrotami.

Tudi nas so v muzeju popeljali v stare čase. Z gregorčki smo vrgli luč v vodo, pa tudi za nas je od ptičje ženitve ostalo nekaj dobrot.

Projekt spodbujamo prijateljstvo

IZGUBLJENA TORBA

Odločila sem se, da opišem zanimive in pomembne dogodke, ki imajo nekaj dobrih in nekaj slabih strani. Začela bom z manj prijetnim doživljanjem, ki se je zgodil meseca decembra.

S sošolkami sem šla do glasbene šole. Za nekaj trenutkov sem odložila torbo in s prijateljicami odšla na krajši potep. Ko sem se vrnila, torbe ni bilo več. O dogodku smo obvestili policijo.

Po nekaj dneh neuspešnega iskanja sva z mamico šli v papirnico po nove delovne zvezke in ostale pripomočke za pouk.

Čez teden dni so se oglasili pri nas doma policaji in prinesli mojo pogrešano torbo. Povedali so, da jo je našel prijazen gospod, ob reki Paki. Ugotovili smo, da v torbi nič ne manjka. Razmišljala sem, kaj naj zdaj z vsemi temi delovnimi zvezki.

V mesecu januarju smo dobili novo sošolko, ki je prišla iz Albanije. Nobenih pripomočkov za pouk ni imela. Odločila sem se, da ji priskočim na pomoč, saj sem imela dvojne delovne zvezke. S svojo namero sem seznanila našo razredničarko. Predlagala mi je, naj zvezke podarim v četrtek, ko bomo v razredu začeli s projektom Spodbujajmo prijateljstvo. In zgodilo se je. Zjutraj smo se zbrali v učilnici in presenetili našo novo sošolko z darilom. Bila je zelo vesela in presenečena hkrati.

Še bolj pa sem bila vesela jaz, ker sem storila nekaj dobrega.

Hana Turk, 5. b

Otroški parlament - PASTI MLADOSTNIŠTVA

(vir: Občina Velenje)

18.2.2016 je osem učencev devetega razreda, predstavnikov za Otroški parlament, obiskalo sejno dvorano Mestne občine Velenje. Letošnja tema je bila Pasti Mladostništva. Vsi učenci so se razdelili v šest skupin, vsaka skupina pa je obravnavala eno podtemo. Vse podteme pa so obravnavale eno - kako mladostniške probleme rešiti na enostaven način. Ob pogovoru z drugimi so tudi starejši ugotovili probleme mladih in bodo s pomočjo mladih pomagali. Vsaka skupina je izbrala 2 predstavnika, katera bosta predstavljala skupino in regijo na državnem otroškem parlamentu, 2. aprila v državnem zboru.

Emma Kolar, 9. c in Nina Pačnik, 9. d

Šopek 7. c ob dnevu žena

V začetku marca me je mama vprašala, če smo v razredu pripravljene sodelovati pri programu v kavarni ob dnevu žena v domu krajanov v Topolšici.

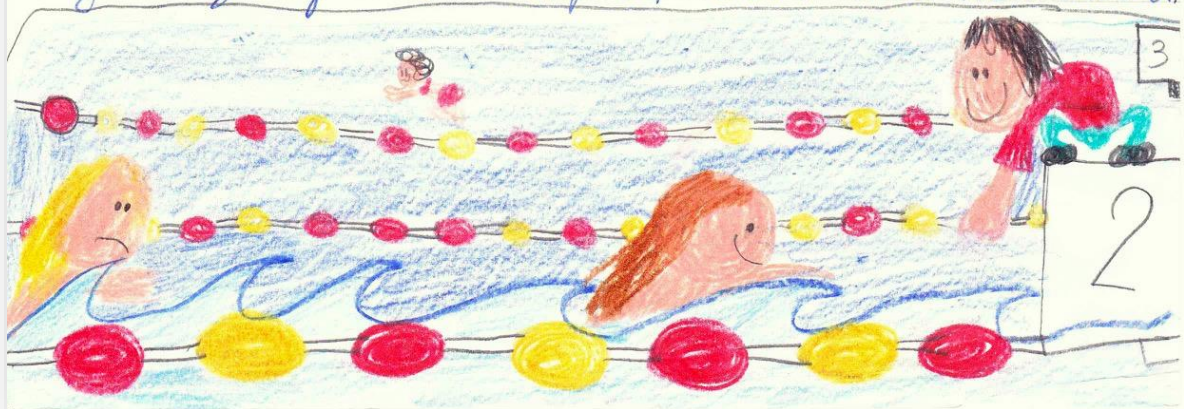
Povabilo sem vzela resno in poskrbela za besedila in tehniko. S sošolci 7. c smo v nedeljo, 6. marca 2016, popoldne pripravili kratek razvedrilni program. Ajda Stropnik je zaigrala na flavto, Jakob Menih na trobento in Matija Stropnik na klarinet. Katja Škruba je recitirala, Lara Zabukovnik pa povezovala program. Iz 9. razreda se nam je pridružil Lovro Potočnik s kitaro.

Bilo je super. Obiskovalke praznične kavarne so nas nagradile z aplavzom. Program je uspel in zelo smo se zabavali.

Neža Menih Dokl, 7. c

TEKMOVANJE PLAVALNEGA TEČAJA

Jaz sem bila prvič najboljša oziroma prva v tretjem razredu na plavalnem tečaju. To je bilo četrty dan plavalnega tečaja in najprej smo se z avtobusom pripeljali do bazena v Velenju. Tam smo se izkrcali iz avtobusa in odšli v garderobe, kjer smo se preoblekli v kopalke. Potem pa smo odšli najprej v mali bazen v katerem smo se lahko igrali kar smo hoteli, plavali in čofotali, čez 5 minut pa smo se spet razvrstili po skupinah tako kot smo bili že prvi dan. Najprej smo v naši skupini malo plavalim se ogrevali. Kasneje pa smo pripravili malo tekmovanja plavanja. Morali smo preplavati bazen in nato še nasaj. Na tri, štiri, zdaj smo se vsi pognali v vodo. Plavali smo in plavali in Sara je prva prišla do roba, ampak jaz sem bila tik za njo. Na polovici proge sem jo prehitela in prišla prva na cilj. Zelo sem bila ponosna nase. Po koncu ure plavalnega tečaja mi je učitelj Tejo dal nalepko, ker sem bila zelo dobra.

LITERARNI KOTIČEK

"Avtor mora pisati za mladino svoje generacije, za kritike naslednje generacije in za učitelje za vselej." *Francis Scott Fitzgerald*

LAŽ SE NE IZPLAČA

Včasih se nam zdi, da lahko doseženo željeno stvar ali rešimo kakšen problem samo z lažjo.

Bilo je pred leti na morju. Sonce je pripekalo in vsi smo se hladili v vodi. Po dolgem čofotanju sem se utrudil in na blazini zadremal. Prebudil me je glasen otroški vik in krik. Razgledal sem se naokrog, da bi videl, od kot prihaja vse to. Videl sem razigrano skupino otrok, ki se je podila po velikem toboganu. Takoj me je zamikalo, da bi se jim pridružil. Počasi sem se jim približal in jih opazoval. Tako super so se zabavali, da še sam ne vem, kdaj sem se znašel pri stopnicah, ki so vodile na vrh tobogana. Ampak tu sem naletel na težavo. Zagledal sem veliko opozorilno tablo, kjer je pisalo, da lahko tobogan uporabljajo samo otroci po 10. letu starosti, jaz pa sem jih štel šele 8. Kaj pa zdaj? Takoj me je prešinilo, da bi lahko rekel gospodu, ki je spuščal otroke po stopnicah tobogana, da sem že dopolnil 10 let. Postavil sem se v vrsto in se nemirno prestopal. Ko sem prišel na vrsto, me je gospod dvakrat premeril z očmi od nog do glave, toda moja telesna višina je potrjevala, da sem dovolj visok za razburljivo vožnjo. Stekel sem na vrh in že drvel po vijugastem toboganu. Na trenutke me je postalo zelo strah, tako da mi je kar dih zastajal, a že naslednji trenutek sem vriskal od zadovoljstva.

Po nekajkratni vožnji pa se je iz bazena pod toboganom zaslišal glasen jok. Neki fant se ni pravočasno umaknil, zato so se nanj zapeljali trije divjaki in ga močno potisnili na dno bazena. Udaril se je na glavo in pritekla mu je kri.

Ustrašil sem je in takoj sem vedel, da opozorilne table o starosti otrok na začetku stopnic, niso tam samo za okras, ampak imajo velik pomen.

Spoznal sem, da se lagati ne izplača in da ima laž kratke noge. Varnostnik je vse, ki smo se vozili, povprašal po letnici rojstva. Jaz sem iz strahu povedal pravo letnico in tako je lahko vsak izračunal, da še nisem bil dovolj star.

Denis Balant, 6. b

ERIK DREV

8.3.2016

OCENA PRINOT

Mo sem zjutraj ostal sem bil zelo živčen.

Prvo uro smo imeli sportno in smo imeli skok v višino. Drugo uro smo imeli Matematiko in smo računali množenje s prehodom. Tja je hodil bitalki jaz sem hitro izračunal račun.

Tretjo in četrto uro smo imeli

Govorničino tam smo delali samoglasnike in soglasnike ni mi bilo tako težko.

Peto uro smo imeli naravoslovje k tabletki sta prišla jaz in Klarica jaz sem mogel

narisati risbo električnega kroga in

shemo električnega kroga. Nato smo še

narisali znake potem me je še vprašala

oskrbnik pitno vodo in kako pride elektrika

do v naše domove dobil sem oceno 4 bil

sem zelo vesel. Na vrsto sta še prišla

Veronika in Klara bile sta uprašane

znake. Mami sem povedal za oceno Potem

smo šli v mcdonald.

To je bil moj najuspešnejši dan na svetu.

THE IMPORTANCE OF EDUCATION FOR CHILDREN

There are a lot of well-educated children in this world, but sadly there are also a lot of children who haven't got the chance to go to school and learn new things. Countries around the world have very different educational systems. In many of them, you have to go to primary school because it's your obligation. There are also some poor countries where kids don't go to school because they can't afford it or they have to work to earn something for their families. Some children aren't even aware how thankful they should be because they have the chance that many kids want in their life but can't have. We don't appreciate the opportunities we get in school every day but we prefer to ditch school and things like that. I think a lot of children in my school don't know that there are many people who would give everything they have to get an opportunity to go to school like we do. It's sad that a lot of kids aren't even aware how important education is and always will be in every stage of their life. There are a lot of educational possibilities such as: You can be home-schooled or you can attend a public (like we do) or a private school. It would make a lot of people happy, if we would appreciate what we can do, and be grateful that we don't need to work every day for eight or more hours outside on the fields just to survive. Some kids our age really need to work that hard to get a bowl of rice or a fist of corn, but we complain about how hard is it for us to sit in a classroom for an hour. It's very important to be educated, so you can get a job later in life and that you will be able to make money for living. In order to succeed, you need to at least appreciate the opportunities that are given in your life and make sure you don't throw them away because in the end, it will all be worth it.

Hanna Karić, 9. b

LOST IN THE NORWEGIAN FOREST

I was travelling through Norway when this happened. It was in the middle of February so it was really cold.

One day I was camping out in the woods when I heard people's voices. I thought that was really strange because I was in the middle of nowhere. I crawled out of the tent and suddenly I was face to face with a group of people. There were two girls and two guys. As we started talking, I found out that they were lost and looking for help. I offered to guide them to the nearest village so, after I packed my stuff, we were off. The walk was really long and we only had one bottle of water so, after 4 hours, we ran out of it. We decided to split up so me and one of the guys went to get water and the other three made a camp. We were going to sleep through the night and luckily my tent was big enough for all of us.

Me and one of the guys took the bottles and went to look for water. We were extremely lucky that it wasn't snowing, otherwise all the streams would have been

frozen. We were walking for two hours and still hadn't found anything, so we decided to go in a different direction. But when we did that, we made a huge mistake. We got lost. And no matter in which direction we were walking in, we couldn't find our way back to the camp.

We still needed water so we had our eyes peeled for that. And we found it! We found a stream and put water in every bottle and once we did that, we headed back. In whichever direction that 'back' was.

I think we were walking for around thirty minutes when I noticed something. The tree in front of us had the exact same cut in the trunk as the one we walked by when we left the camp. Once we figured that out, we found the camp really quickly. But the problems didn't end there!

Like I said, it was February so it was really cold. And just as we started making a fire, it started snowing. The branches were wet because of that, so we couldn't get them to burn.

Around an hour past and we were getting really cold. Just as we thought we were doomed, it stopped snowing. I don't know how, but one of the guys found dry branches, and we finally made a fire!

When we woke up in the morning, the fire was out, and after we packed everything, we were ready to leave.

We eventually found the village and we all decided to stay there and go on another adventure the following week.

Lara Zager, 9. b

A BOOK REVIEW

Not that long ago I was given an assignment. I had to read a book for the regional English competition. My English teacher introduced us to a very unusual book. The Absolutely True Diary of a Part Time Indian by the author Sherman Alexie is not a relaxing summer read. It's a book that deals with more serious topics like poverty, alcoholism, violence, racism...

At the beginning of the story we're introduced to Junior. He lives on an Indian reservation with his mom, an alcoholic dad, his sister and his grandmother. He has one best friend, Rowdy, who gets beaten up every day by his dad and can become a bit violent sometimes. Junior is also a budding cartoonist. He says the world is a series of broken dams and floods, and his cartoons are tiny little lifeboats. He is very smart and yet he's forced to go to school where the textbooks they use are over 30 years old. Once he gets so mad that he throws a book in his teacher's face. He later decides it's best for him to go to a school where people actually want to learn, a school with new textbooks and better opportunities. So he transfers to

Reardan. His tribe feels like he's betrayed them and suddenly doesn't want to be Indian any more. Even his best friend turns his back on him. But his life's not all bad news. He meets a beautiful girl named Penelope, whom he later starts to date. He also makes quite a few friends over the course of the school year. But he still has to deal with bullies and racism everywhere he goes. He starts to play basketball and gets kind of good at it. His life's finally on track when things start to go bad again. His dad's best friend dies fighting over a bottle of wine. His dad starts drinking heavily. Junior's sister dies in a fire and his grandma gets hit by a drunk driver. At his grandma's wake he feels sad, knowing that many other Indians are going to die because of alcohol and there's nothing he can do about it. At the end of the book he makes up with his best friend Rowdy and they play basketball without keeping score.

I think this book is something each and every one of us should read. Reading this book, I guarantee you'll feel many emotions, such as happiness, sadness, devastation, playfulness, admiration, compassion and many more. You'll start to think about the world we live in; how it is and how it should be. The Absolutely True Diary of a Part Time Indian is a wonderful read for people of all ages. If you haven't read it yet, take my advice and do it now. You can find it on the Internet as an eBook. I promise it's worth the hype.

Maša Petkovnik, 9. d

LAŽ SE NE IZPLAČA

Bilo je poletje in bili smo na morju na otoku Pagu. Nekega dne smo odšli na izlet v mesto Pag. Tam je oče videl ponudbo za celodnevni izlet z ladjo. Otroci do 3. leta starosti so imeli izlet brezplačen, ostali pa so morali plačati polno ceno. Zato je oče rekel in me učil, da moram ko bomo šli z ladjo, reči, da sem stara 3. leta. Vendar na izlet nismo odšli. Nekaj dni kasneje je v sosednji apartma prišla družina z malim fantkom, s katerim sem se igrala. Fantku je bilo ime Nik in je bil star 1. leto in pol. Oče od Nika me je vprašal kako mi je ime in koliko sem stara. Povedala sem mu, da mi je ime Maja in če grem na ladjo sem stara 3. leta, drugače sem pa stara 4. leta.

Na to laž se vsi večkrat spomnimo in se iz srca nasmejimo.

Maja Koželjnik, 6. b

PESNIŠKI KOTIČEK

POT DO »GOUT«

Zjutraj se zbudim in na WC odhitim.
Tam odtočim, da se pol ne zmočim.
Potem počasi v šolo grem in po četrti uri malo jem.
Na bus odhitim, se usedem zadi, da me kdo ne ugrabi.
Pol na gondolo grem in čokolado pojem.
Si čevlje sezujem, da lahko pancerje obujem.
Potem na sedežnico odhitim in zelo se veselim, saj smučat si želim.

Tim Britovšek, 5.c

ŠOLA V NARAVI

Zakaj v šoli v naravi super je?
Tukaj imate odgovore:

Proge so super,
hotel je odličen,
tukaj nikoli
ne postaneš paničen.

Hrana je dobra,
osebje prijazno,
tukaj nikoli
ne stopiš v prazno.

Torej zakaj bi
v hotel Jakec šli?
Tukaj je zakon!
To laž ni.

Ajla Huremović, 6. c

ŠOLA V NARAVI

Ko smo šli v šolo v naravi,
smo komaj čakali,
da se bomo po pohorskih strminah
podali.

Smučiči v roke smo si dali,
smučarske čevlje smo poiskali.
Na testno vožnjo smo odšli,
po smučarskih skupinah se razšli.

V sobe smo pohiteli,
bile so boljše, kot smo si želeli.
Televizorje tam smo imeli,
gledali smo, kar smo hoteli.

Zjutraj smo vstali,
postelje postlali.
Po zajtrku na pouk smo skočili,
nato pa na smučiče se zapodili.

Po dobrem kosilu enako smo naredili
in se še dve uri veselili.

Ko večerni pouk minil je,
za mizo najedli smo se.
Nato smo se v odejo zavili
in se kmalu v nov dan prebudili.

Denis Balant, 6. b

STRAH

Danes zvečer bilo me je strah,
v trenutku zgrabil me je preplah,
pogledam pod posteljo, tam je le prah,
nazaj ležem, ustavi se dah.
To je STRAH!

Hitro zbežim, ker strah me je,
ali kdo mi sledi, vprašam se;
opazim, da v gozdu sem,
zato v mah se skrijem;

Zbudim se iz sanj in ugotovim,
da bile so le sanje;
takoj se razveselim,
zdaj ugotovim, da strah,
je le PRAH.

Teja Krk, 4. b

NAROBÉ OBISK

Tako imenovani mlajši ljudje
so bili danes pri nas na obisku.
Dali smo jih na travnik sedet,
dali jim grablje ter obljubili traktor za
znoret
in ji z vprašanji zasuli zad in spred.

Kako je? Ste kaj naglušni? Naveličani?
Bolani?
Kaj pravi vaša negovalka? Kaj jedli ste
davi?

Ste v domu kaj sitni? Ste kaj "žleht"?
Vam kdo nagaja? So vam skrili protezo?
Imate rajši zrezek ali kračo?
Debelo strežnico ali veliko pogačo?

Pa so se urno in burno dvignili
in pustili vse na tleh.
Mi pa smo vzkliknili:
hura, pa je uspeh!

Tim Turnšek, 4. a

NAROBÉ OBISK

Tako imenovani otročički so prišli na
obisk.
Smo jim dali šnopska za pit, pa
alkoholne čokoladke za pojest morbit,
potem pa:

Kako je v šoli? Je učiteljica prijazna? Že
znate šteti?
Koliko je 10+10? Kaj počnete? Je kosilo
dobro?

Pa so odskakljali čez okna in vrata,
mi pa smo vzkliknili pomagaj nam ata.

Brin Kotnik, 4. a

UMETNIŠKI KOTIČEK

"Izzvati v sebi že nekoč doživljeno čustvo in nato s kretnjami, linijami, barvami, podobami, izraženimi z besedami, predati to čustvo tako, da tudi drugi doživijo isto čustvo, to je stvar umetnosti." *Lev Nikolajevič Tolstoj*

Likovna dela:

Domen Zupan, 5. c

Mojca Atelšek, 5. c

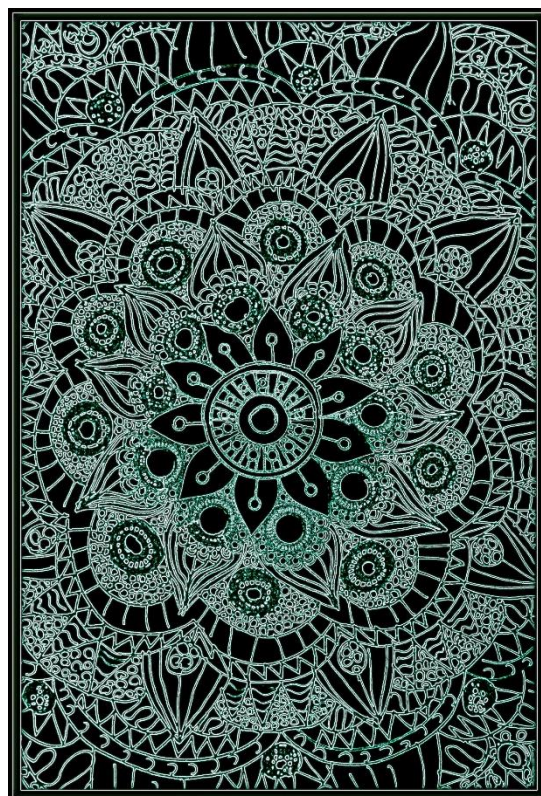
Neža Flis, 5. c

Šejla Imamović, 8. c

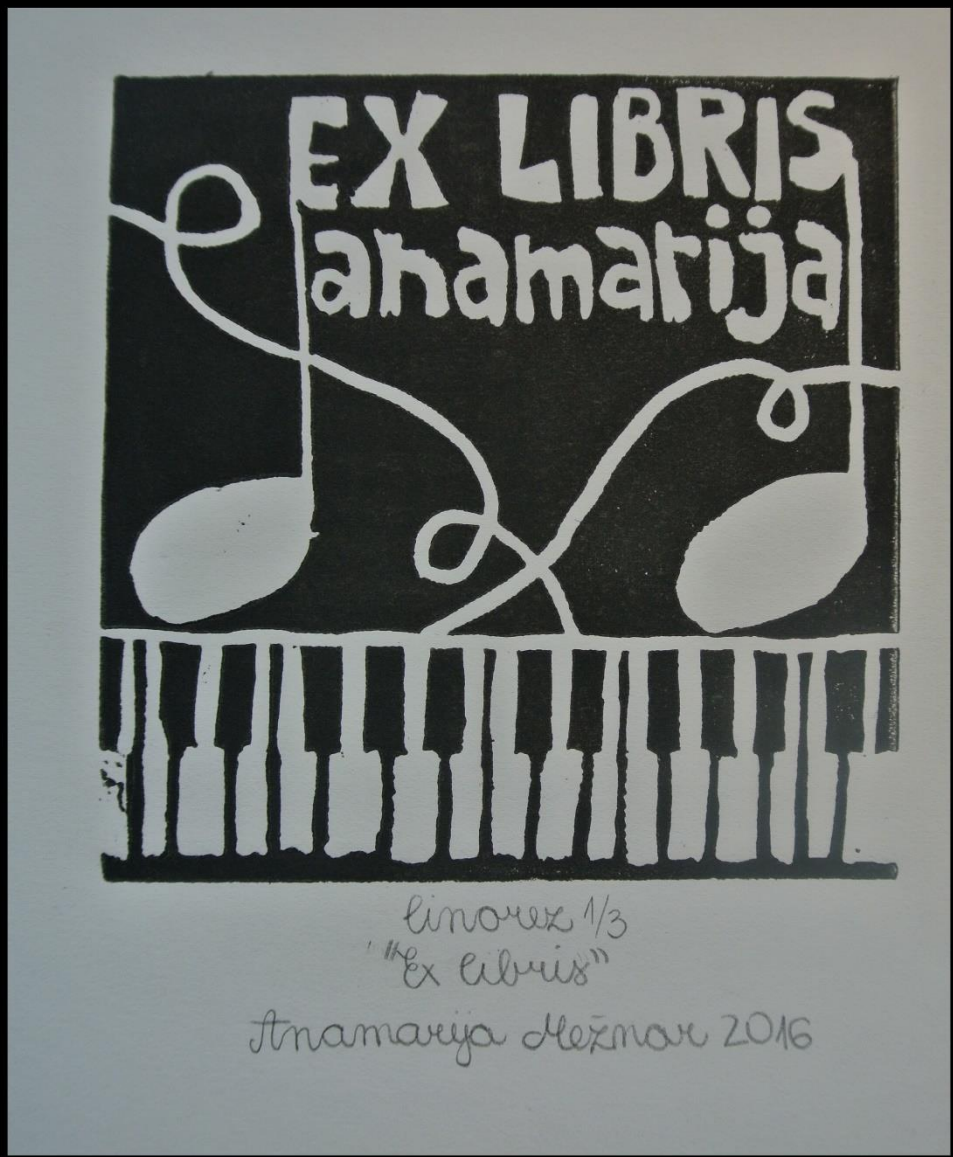
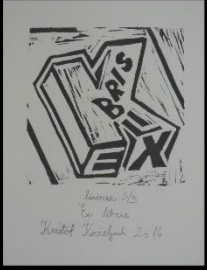
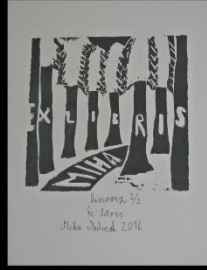
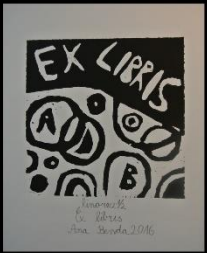
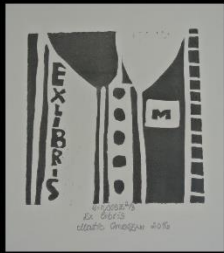
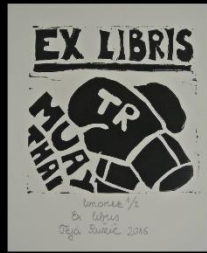
Karin Nahtigal, 5. b

Lara Zager, 9. b

Jože Klavž, Lara Kotnik, Urh Stropnik, 5. d

Katja Kumer, Klara Pirnat, Petra Drev, 9. r.

Nika Andrejč, 7. c

Estera Koželjnik, 6. c

Livia Štakne,
Sara Koželjnik,
Nina Nahtigal,
Karin Napotnik,
5. b

Vasja Volk,
Kimi Vasle
Starić,
5. c

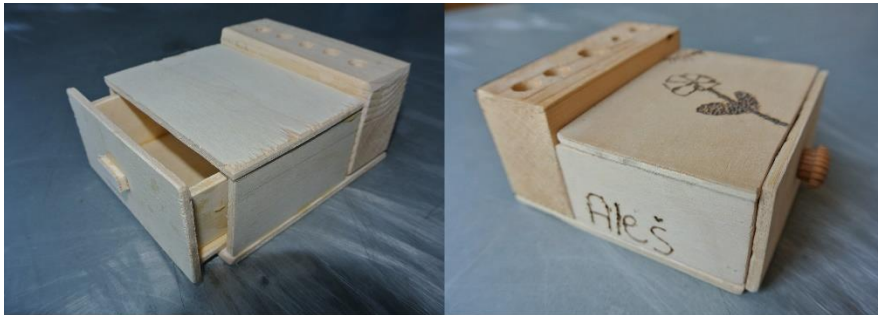

(levo)
Jaka Koželjnik,
Altion Pnishi,
5. b

(desno)
Kaja Makari
Nahtigal,
Darja Ovčjak,
Anja Kosi,
5. c

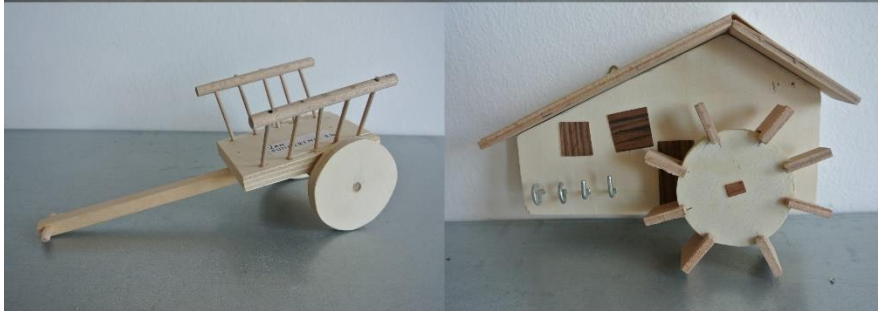
Izdelki narejeni pri tehniki in izbirnem predmetu OGL:

lesena škatlica s predalom

škatla za orodje, raglja

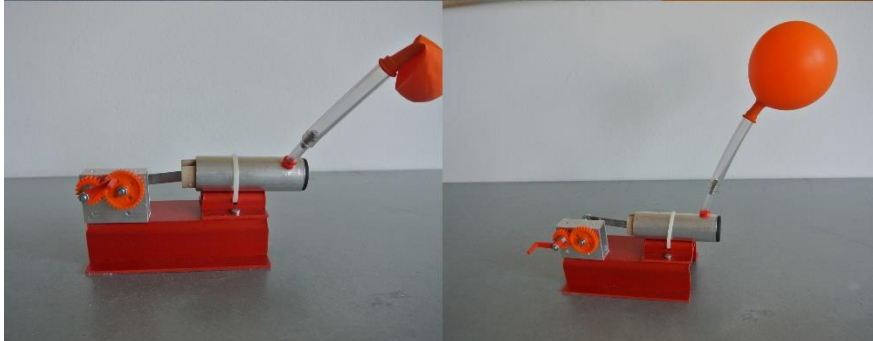
voziček, obešalnik za ključe

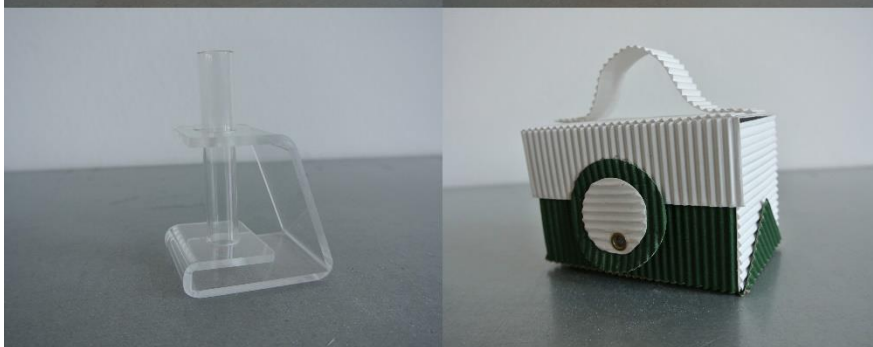
kozolec

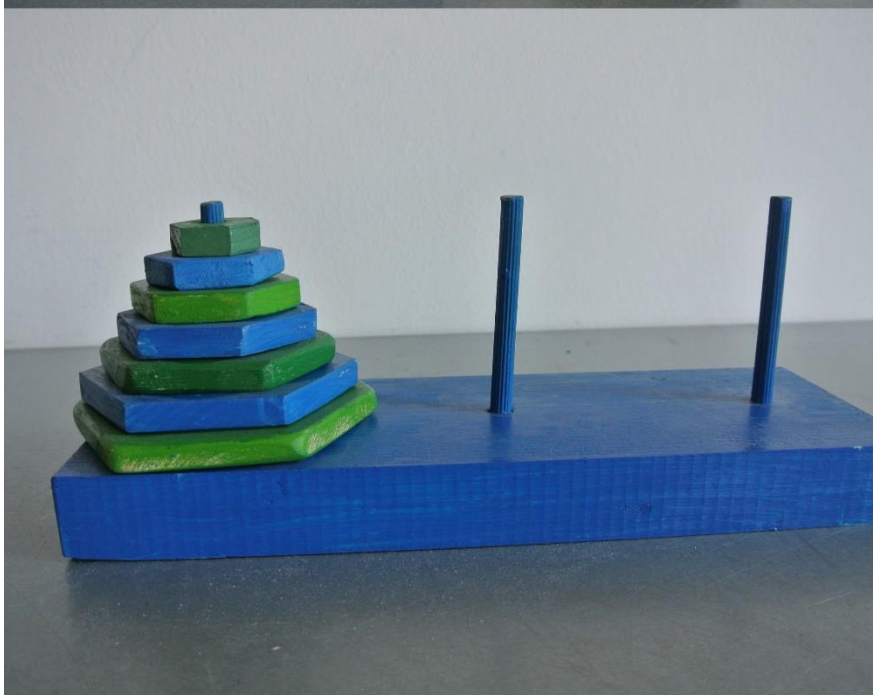
most iz kartona,
izparilnik, stojalo za
svinčnike, letalo iz
stiropora

kompresor za
polnjenje balonov

stojalo za epruveto,
torbica iz valovite
lepenke

Hanojski stolpi

ZABAVNI KOTIČEK

"Kaj je izgubljen dan? Dan, ko se nisi nasmejal." *Phil Bosmans*

Urban Podvratnik, Jure Majcen (8. b)

GLASBENI INSTRUMENTI

1. Črno-bele tipke
2. brenkalo, z 6, strunami
3. godalo, ki se nasloni na vrat (ni pištola)
4. lahko je prečna ali kljunasta
5. nepozabni člen veselice
6. lahko je veliki ali mali
7. električna klaviatura
8. največje godalo
9. najnižje trobilo
10. basistovo brenkalo
11. med drugim tudi navijaški klub NK Maribor
12. domače ime za diatonično harmoniko
13. zelo nizko in težko trobilo
14. plošče, običajno zlate barve, ki se uporabljajo zraven bobnov

KULINARIČNI KOTIČEK

"Smo to, kar mislimo in jemo." *Louise Hay*

BROWNIJI

Sestavine:

- 250g masla
- 250g čokolade
- 250g rjavega sladkorja
- vaniljin sladkor
- 180g moko
- 50g kakava v prahu
- 5 jajc
- malo ruma

Stopiš maslo in čokolado in malo ohladiš. V večji skledi zmešaš rjavi sladkor, vaniljin sladkor, moko in kakav. Dodaš čokolado in med mešanjem še jajca. Vliješ v pekač obložen s peki papirjem in pečeš 20 minut na 180°C.

Po želji lahko ohlajene brownije preliješ z belo in mlečno čokolado.

CAKE POPS

Sestavine:

- 5 jajc
- 250g moko
- 200g moko
- 1dl olja
- 1dl mleka
- pecilni prašek
- 250g sira maskarpone
- malo mleka
- čokolada za obliv
- mrvice

Jajca, sladkor, vodo in olje zamešamo, dodamo moko s pecilnim praškom in testo vlijemo na pekač. Pečemo približno 30 min. na 180 stopinjah. Pečen biskvit ohladimo in ga zmeljemo na manjše koščke.

Biskvitu primešamo maskarpone in toliko mleka, da se da lepo oblikovati kroglice. Palčke najprej pomočimo v čokolado, potem pa v kroglico. Daš na hladno za 15 minut. Kroglice potem oblivaš s čokolado in jih potreseš z mrvicami. V hladilnih jih postaviš še za 30 minut, da se čokolada strdi.

Anamarija Mežnar, 9. d